

وَمَكْرِيَتُكَ كَمَا وَاللَّهِ فَحَسْبُكَ

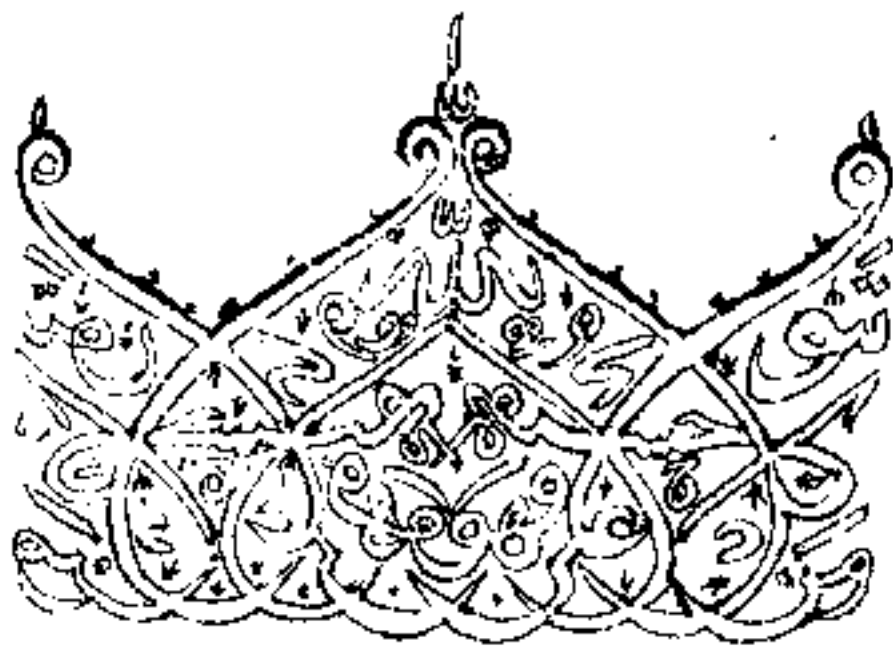
کتاب مستنقح الجواب که از هر فقره اش تاریخ بر می آید و
موضوعین را اول از دست می پر باید بخیر و بشد موسوم به

عبدارباب

و ماوه تاریخ هسم از نام کتاب پیدا است
در سده ۴۱۰ واقع اگره بکثره جایی محمد حسن مرقوم

طبع ثانی

مطبع در باقصرام علی طبع شد
در حیدرآباد

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ہو اللہ الرشید العظیم الابرار

ہو الاول العتی ۱۱۷۰

ای فسرفیہ افسون کو کتبہ اقبال ۱۱۷۰ وای شیفتہ آب ونگ جاہ ولال
 ۱۱۷۰ پر افشانیہای نیرنگ زمانہ ۱۱۷۰ چشم اعتبار شہ باز نامہ ۱۱۷۰
 وبتگاہ وین اعتبار وای ادلی الالبصار ۱۱۷۰ شہر بوسنیہا گلزار حجابان
 بفرما ۱۱۷۰ اینجا نشان کلی باز ندادہ اند کہ نام اورا و ماہ فنا ۱۱۷۰ اگر گشت
 رنگ بقا حلقہ نسا زوہ ۱۱۷۰ دسر افراز سہ ورا ندین اند ۱۱۷۰ کہ
 بیبوس بر صر زمانہ از پایش نیندازو ۱۱۷۰ در آئینہ زانو حکمت یک نگاہی ۱۱۷۰
 نہ تو چہ سی واز کجا بجا بچہ کار آمدن و کبھی رو ۱۱۷۰ باشد تو از ان زیادہ تر

۱۷۰۰ کے گوہر بصدف نہکانہ فلک گنجد ۱۷۰۰ کے پاک بزرگی ترا میزان و جھان
 سنجہ ۱۷۰۰ کے آہوان و کجوقدس دین برامت وارندہ ۱۷۰۰ کے اشتم و سیا
 حلقہ و امت باد ۱۷۰۰ کے اکچشم طمع و آرز بصدف محقر دنیا سیاہ کندہ ۱۷۰۰ کے
 یا نگاہ ہوسے پرشکار زبون جھان انگندہ ۱۷۰۰ کے باد و سر و ابھی کہ دنیا داری
 دار و چہ اسکان ۱۷۰۰ کے اکطرفی از راحت و دلجمعی بکندہ ۱۷۰۰ کے ایک دووم
 از شلو ملی نکتہ ۱۷۰۰ کے جسمع دل ملک عدم اسبابست نعل و اشون
 زوہ اندہ ۱۷۰۰ کے آسودگی بانازہ بیون و نیاست چنی گم کردہ اندہ ۱۷۰۰ کے
 آبادی و پردہ و میرانیست ۱۷۰۰ کے اوخر زبہا و ربساط آبادیستہ ۱۷۰۰ کے
 باید کہ ہو کس و ہو آدمی ہر و شمشینی ۱۷۰۰ کے و بی مانی پر سنگ
 بزنی ۱۷۰۰ کے قصہ کہ از زبان مردم دین من بین رسید اداسازم ۱۷۰۰ کے
 کہ دنیا ہی و بی را بدلت نسرو نایدہ ۱۷۰۰ کے او دیای قوف ترا کبشایدہ ۱۷۰۰ کے

فخر سخاوت نواب علاء الدولہ سرفراز خان بجاوردی جنگ و مسلک برنگال

چون طایر خبان پاک صاحب صوبہ ادریسہ و جنگالہ و بہارہ ۱۷۰۰ کے اجناب
 ہمایون قدوہ امرا و الاجاہ شجاع الدولہ اسد جنگ ۱۷۰۰ کے البسہ نزار
 صد و پنجاہ و یک سو ارم پرور از محمود ۱۷۰۰ کے اخلف الصدق آن نامجو

کامیاب • ۱۱ نواب ہمایون علاء الدوز حیدر جنگ نصیری عالی جناب
 ۱۱۶۰ • قائم مقام پیر مالک گروید • ۱۱ بکالی رعایا ماتند پد رسلوک
 می فرسید نمود • ۱۱ دہانہ کران والہ والا برادر نہ زندگانی می نمود • ۱۱
 کہ مہا جنگ بیک ناکاہ با فوج انہوہ جنگاہ درآمد • ۱۱ و چون ویرات
 انگاہی نواب ہمایون جسم جاہ • ۱۱ صورت این حال جلوی فرسودہ • ۱۱
 بساں جوہر بناد و پیید • ۱۱ از حاجی احمد کہ ملازم کعبہ در گاہ این قبلہ ^{جات}
 ۱۱۶۰ • و مورد نوازش و عنایات بود • ۱۱ و پیاد او چو کی از اعیان
 دولت اینجا عروج نمود • ۱۱ و این مہا جنگ برادر اعیانی وی بودہ
 ۱۱۶۰ • مطلب آمدن مہا جنگ باز بست • ۱۱ عرض نمود • ۱۱
 کہ از شرط شوق زمین بوس بنواب آسمان جناب • ۱۱ کہ وی
 عمر ازان محرومست • ۱۱ ابی طلب احرام بند این آستان گردید
 ۱۱۶۰ • سوگند بھویف خورد • ۱۱ کہ اگر امر شود این عدو برود
 و جریہ ویرا ملازمت آرد • ۱۱ و چندان بفتون افتون ساز
 و رنگ آمیزی ذرا آمد • ۱۱ کہ اجازتے از جناب پاک حیدر جنگ واپس
 ۱۱۶۰ • و دیگر عثمان سست نمودہ باز پس ندید • ۱۱ تا این کہ برادر

رسیدہ ہے ۱۱ حیدر جنگ والا باہ بعد رفتن حاجی ۰ ۱۱ اصلاح و ^{ستفقال}
امدای اقبال دین ۰ ۱۱ حکم ہاستعد او کوچ و یورش داد ۰ ۱۱
کینہ جو سپان ہند و عراق جملہ مکمل براف ۰ ۱۱ ہزار ہزار دربار گاہ
عز و جاہ او بسبح آمد ۰ ۱۱ او یوزاب والا نژاد پاکٹی سوارہ از طہہ ^{طہہ}
مرشد آبا کو پیدا ۰ ۱۱ او جوت بکارین کویرہ فرمود ۰ ۱۱ اراں جان
تجان عز و جاہ با خانہ دلی پاکٹی زیا نمود ۰ ۱۱ بیسہ چون مردم کو چشم
و ابرو و لچویان بود ۰ ۱۱ از انجا سواری ہلنگی کہ طعنہ بی سپرد با
بفلاک مینا ۰ ۱۱ و بر کوچ نسید با ۰ ۱۱ ازان مازو ۰ ۱۱ اہمسان ^ت دو
واقبال دو کوچ فرمودہ ۰ ۱۱ یخورد بسر مالہ گرہ رسید ۰ ۱۱ اوزین ^{شکام}
چسند از مقرران بساط جاہ و طلال او باز نمود ۰ ۱۱ کہ مہابت ^{مہابت}
از بیجا نزدیکست ۰ ۱۱ او جوانان جنود والا عاشق حسیب و ^{مہابت} مہاندہ ۱۱
راز کینہ اعدا باطن این جناب پر از گلو تا بانف ۰ ۱۱ اسے ^{بکر} بکر کران
در گہ گیر و دار ۰ ۱۱ ابراز و اینہا ز دشمن و مار ۰ ۱۱ اسپیکار
با خنجر آنگون ۰ ۱۱ نمایند ز اعدا ران جو خون ۰ ۱۱ احوال اگر
اجازت ارزا کردہ ۰ ۱۱ باعدا باطل جو شمشیر و بازو با نایم ۰ ۱۱

دزدنگ از دل اولیا دولت ابد قرین نواب والا جاہ بزدایم ۰ ۱۷۱
 اگر امروز بیضا حسدید و ستا ہا شدید ۰ ۱۷۲ انشان اعدا بیدار
 پڑوہ را از صفی ایام حکم تکیم ۰ ۱۷۳ نام مروانچی برو ہنابر مامرام ۰ ۱۷۴
 مروان علی احمق پھرات ۰ ۱۷۵ اعرض نمید ۰ ۱۷۶ کہ درین حکام کہ افلاک
 شعلہ بار ۰ ۱۷۷ او اجزائی ہوا مستجیل نبار شدہ ۰ ۱۷۸ آتش پیکار
 بلند نمودن ۰ ۱۷۹ بعید از تدبیرست ۰ ۱۸۰ دران حین تھامد مہابت
 و حاجی احمد آمدہ ۰ ۱۸۱ یک عریفہ طویل ۰ ۱۸۲ کہ دو صد رنگ فریب
 دران برج بودہ ۰ ۱۸۳ بجناب آن کامیاب بگذرانید ۰ ۱۸۴ اخلہ
 مطلبہ شر آن بودہ ۰ ۱۸۵ کہ فرو باستانوس جناب عالی ایتم ۰ ۱۸۶
 و از انجا کہ در هیچ دل نیگشت ۰ ۱۸۷ کہ ناکسان بکیار از پوست برآمدہ
 ۰ ۱۸۸ شمشیر بیوفائی را ۰ ۱۸۹ بر رو ہمنان آما و آما زادہ کشند
 ۰ ۱۹۰ جناب نواب فلک بارگاہ ملک خو ۰ ۱۹۱ و ہر شکر کوناکب
 حشر او ۰ ۱۹۲ بکیارگی خرم و احتیاط را بکیسو مہاوندہ ۰ ۱۹۳ او آن
 دو پر اور بد باطن کہ هیچ اندیشہ نمودہ ۰ ۱۹۴ کہ این فعل بازگونہ بگردن
 زہنا طوق سخن ابد گردو ۰ ۱۹۵ القصہ مہابت جنگ با حاسب نامہ بکار ۰ ۱۹۶

ورق عهد شکسته ۰ ۱۱ یکبارگی غلم بر جریده الحوان حقوق زود ۰ ۱۱
 و سپیده دم روز دیگر بخون و هراول جناب والا سیا نموده ۰ ۱۱ اطرف
 میمنه با میمنه عمان تابیده ۰ ۱۱ و کبشاد تیر و بندوق و بان ۰ ۱۱
 باران و سنگ و صاعقه را از سماط عالم اجل طبع داد ۰ ۱۱ اولول
 و آشوبی عجب بفتوح عالی افتاده ۰ ۱۱ هول حشر و نشر پیدا آمد ۰ ۱۱
 بسیار کس که سر ببالین آسایش نهاده ۰ ۱۱ بادل آزاد از اندیشه سلاخ
 دراز کشیده بودند ۰ ۱۱ بر رو خاک فنا ۰ ۱۱ و باز تر شدند ۰ ۱۱
 و اکثری که نماز صبح او را نمونده ۰ ۱۱ بر صسکا عدم و هلاک سجده
 ابد افتادند ۰ ۱۱ و مردان علی روی بفرار نهاده ۰ ۱۱ و پیاپی مردان
 از سر پدید شو ۰ ۱۱ ازین سبب پناه عثمان استقلال از کف اداوند
 ۰ ۱۱ و از بیم کسکی نیستاده همها و او گریز میزدند ۰ ۱۱ اگر اند
 از نردیمان بنامها مرکب آشام ۰ ۱۱ نواب جمجاه بر میل والا شکوه
 چمن پلنگ بکوه برآمده ۰ ۱۱ از آن جنود که زیاده از مور و ملج بودند
 ۰ ۱۱ جز سوار معدود اثر نذیده ۰ ۱۱ و بجای پرتای افواج بجز پرتی بلایان
 منسوس نقره بود ۰ ۱۱ طبع مبارک وی نهایت ملول گردیده ۰ ۱۱

در حال فیلیان بزبان اوب التماس نمود . ۱۱۷۱ که اگر امر والا شود
 عنان نیل باز پیچیده . ۱۱۷۰ نواب بنده جناب را از طوفان بلا برکنند
 سازم . ۱۱۷۱ نواب والا داعیه بر اشفت . ۱۱۷۱ وسیلی قهر حواله گردن
 فیلیان فرمود . ۱۱۷۱ که نیل بر مہابت دون باطل شپوہ بیان . ۱۱۷۰
 بیچارہ بر حسب حکم جناب والا کار بند گردید . ۱۱۷۱ و نودہ قدمی پیش
 پیش زانندہ بود . ۱۱۷۱ کہ از بدوق از دما و کھمرہ بلوح حسین مبارک
 رسیدہ . ۱۱۷۱ در حال جان پاک وی بفر دوس معلی بفرمود . ۱۱۷۱
 جلوہ موج خونی کہ از انجا بوشید . ۱۱۷۱ مصحف رو بہایون را سجادند
 گردانید . ۱۱۷۱ جسد مطھر آن نواب شہید والا مقام را . ۱۱۷۱
 از کنار نالہ گریہ با گریہ مایہا و نالہ زار . ۱۱۷۱ بر شد آما و پاکزہ بنیاد
 آورده و فن نمودند . ۱۱۷۱ سبحان اللہ کسی کہ شکوہ و در فلک
 نمی گنجیدہ . ۱۱۷۱ امروز در عرصہ یکا دو گرز زمین منزل گزیدہ . ۱۱۷۱ اوان
 کہ بالا والا بزرگی وی حلقہ آسمان اطلس کوتاہ بودہ . ۱۱۷۱ الحال زیر چاه
 بنا کام دراز کشیدہ . ۱۱۷۱ بالجا از جگہ انہا کہ پس از شہادت نواب حجاج
 . ۱۱۷۱ در میدان با چوکان بہادر کوی نیکنامی رلودند . ۱۱۷۱

این کتاب از دست
 صاحب کتاب
 در سال ۱۳۰۰
 در تبریز
 چاپ شد

قطب ہر دو براور عزیز والد والا نامہ جو می اینہا بودند ۰ ۱۱ کہ باکان
 صد منی و دل و بازوی پھنی و زینش آمدند ۰ ۱۱ و بسیار نزدیک
 مہابت جنگ رسیدہ ۰ ۱۱ اسپکا نہای سہام آبدار طوخان بلا بخشش
 در آوردند ۰ ۱۱ و حال مہابت جنگ دگرگون شدہ ۰ ۱۱ انا طالع^{انبال}
 او چون در حال قوت بودہ ۰ ۱۱ آن یلان یکم بتفنگ جاگزای از پکا
 در آمدند ۰ ۱۱ و دیگر سید والا پانگاہ محمد شرف الدین بودہ ۱۱ کہ بارہ
 پانزویہ کس رونقا یکدل از پس فوج اعدا حملہ آورد ۰ ۱۱ و زان سوی
 سبک بیرون رفت ۰ ۱۱ و دیگر سید والا در میر دلیر علی بودہ ۰ ۱۱
 کہ بطرز آفتاب کہ بر هجوم نجوم بنزد ۰ ۱۱ یک تنہ بر قلب معرکہ زدہ
 ۰ ۱۱ و بسیار مرد آرا از پا در افتندہ ۰ ۱۱ بہ نصیب شہادت
 برسیدہ ۱۱ و در سنہ ہزار و صد و پنجاہ و ستائین سال خود دادہ ۱۱
 یان مہابت جنگ نام خدیوم او میرزا بندی بودہ ۱۱ و در شاہجہان آباد
 و فلسفی زندگی نمی کردہ ۱۱ پریشان جا او پارہ او باج از جو اس
 مجنون طلبیدہ ۱۱ و بجنب روز سیاہ نا کا او زلف لیلی سعید گردید
 ۰ ۱۱ ہنگامی کہ از سایہ ہما پایہ جناب پاک امیر عادل مہربان اسد جنگ ۰ ۱۱

طالع لوریہ کسب سعادت نامی نمودہ ۰ ۱۱ ہوسیدہ سابقہ شہسائی پیدنباب
 آن کامیاب رسیدہ ۰ ۱۱ وگونہ گونہ نوازش وی پایہ پایہ سر بلند گردید
 ۰ ۱۱ ادبیداران کہ جعفر خان ۰ ۱۱ صوبہ دار ہنگالہ و پرنس آن
 ابوالابامردی و احسان ۰ ۱۱ ازین بھجان غا بعالم جاودا انتقال نمود
 ۰ ۱۱ و ہنگالہ از قدم جناب اسد جنگ سرفک البروج سودہ ۰ ۱۱ ادی
 بغوجہ آکر چکر راج محل عروج کردہ ۰ ۱۱ کاروی فی البھد بالا گرفتہ ۰ ۱۱
 و چون از محل اسد جنگ والا عاہ بہار محسود بہار گردیدہ ۰ ۱۱ و ہنصبت
 آن صوبہ بہا شدہ ۰ ۱۱ انجا کارا نمایان و امور بزرگ ازو بوقوع آمدہ ۰ ۱۱
 و از جملہ نامور و کرون چکو آرائسٹ ۰ ۱۱ از بس دلیر بہا کہ می داشتہ ازو
 مقابلہ حریف بی سپہ مرسوم آہنا بودہ ۰ ۱۱ و دیگر اصلاح فساد جنو بہار
 گان بد بہارہ ۰ ۱۱ کہ سبب و پیرا رعایا این صوبہ می گردیدہ ازو ۰ ۱۱
 بالجملہ چون مہا بہا جنگ چنانچہ بیان شدہ ۰ ۱۱ پائی و کیر بمسند حکومت
 صوبہ ہنگالہ بہاد ۰ ۱۱ افواج زو و کیر بجانب کنگ کشیدہ ۰ ۱۱ اگر سیم
 جنگ و اما و نواب اسد جنگ ۰ ۱۱ جنگ صف با او کردہ از سید و فلک نیلی
 منہزم گردیدہ ۰ ۱۱ مہا بہا جنگ کدو سپاس ایزد مہمال و اہب العظایا بجا آوردہ ۰ ۱۱

صولت جنگ و لد حاجی احمد مزبور را . ۱۱ بنیابت داشت مکه ۱۱ در عطف عثمان
 بطرف صوبہ بنگالہ بغیر مود . ۱۱ عزیزان احوال اولاد نواب شجاع الدولہ
 پر شنیدیدہ . ۱۱ حال جگر گوشہا مہابت جنگ ہم . ۱۱ پس ازین
 ہمہ خواہد شنیدہ . ۱۱ کہ جگر در دیوان مکافات چون بہ حساب تعدد اند
 . ۱۱ قصہ بعد از چند ما میرزا باقر صفوی . ۱۱ کہ بڑا کورستم جنگ
 از چہند بودہ . ۱۱ صوبہ اورسہ بی جنگ گرفت . ۱۱ صولت جنگ از بدو لہیا
 فرج کے مفید گردید . ۱۱ مہابت جنگ با جیشی از قیاس افزون بدو لہیا
 آن بجنہش آمد . ۱۱ دیرزا موی الیہ چون دریافت مے ۱۱ کہ آن طوخان
 سبک جولان بلا بر اورسید . ۱۱ راہ آوارگی بسو حکم دکن سرکردہ ۱۱
 صولت جنگ و لد حاجی احمد مزبور را . ۱۱ در پہلی محضوف بکر اپس نشا بندہ . ۱۱
 دو نوکر خود را با او پہل جا داوہ . ۱۱ اپہرا بر داشت . ۱۱ و چون سپاہ
 ہیاک مہابت جنگ پاشنہ کوبے آمد . ۱۱ مرزا از صولت جنگ دل بکنڈہ کا
 اشارہ بقتل او می کند . ۱۱ دو نیزہ دایر دکنی ہند و از نظر من آن پہل آمدہ
 نیزہ می اندازندہ . ۱۱ از عجیب طراز ہیا قدرت احد لم یزل . ۱۱ تیرا کبسان
 میرزا کہ درین سہل بودندی رسد . ۱۱ و گزندہ بی نواب صولت جنگ عاید می گرد

۷۰۱ و فی الحال ویکرا جسمی از فرج عم عالیجاه و در می یابند ۷۰۲ بالجمله مهاجرت
 محمد زیدان قیوم قیام نموده ۷۰۳ و در آن فکر و محو معصوم راه ۷۰۴ انبیات
 داشت ۷۰۵ و با برادرزاده بطرف ملک بنگال بانگ گردید ۷۰۶ و در دایره گاه
 مسند پورا و از آن آمد به اسکر ۷۰۷ با فوج از مرشد میا طلب عالم آرایه ۷۰۸ و انبیا
 کلان از و کینان برق سوار نیزه دار ۷۰۹ با فوج مردم فوج او در افتاده ۷۱۰
 بمحل حشر و نشر پیدا شد ۷۱۱ و در بردان جنود و کینان نمودار گردید ۷۱۲
 محاصره دایره سپان او چون مرکز نمودند ۷۱۳ اهل اردو او بیجا تخط
 و افتادند ۷۱۴ اهل ان همی گفتند و میدادند جان بیچارگان ۷۱۵ بنا کام به
 و انتقال هم را نموده ۷۱۶ با چمد و ریکاب آهنگ کثوره آورد ۷۱۷ میرزا حبیب
 که از نوکران مکره و رگاه غلار الدوله بود ۷۱۸ و با مهاجرت جنگ بدگمان بسپرد
 ۷۱۹ درین هنگام که طوفان زد و کیر چو نشان نموده ۷۲۰ با پیر میرزا لغزش
 کابل برده ۷۲۱ با سوزن ان متوجه بقبوه و قلیان گردید ۷۲۲ اچون
 و کینان از چهار سو قصد و کردند ۷۲۳ بانگ زد که ان ابلهان مرا کشید
 سن فلا نیم ۷۲۴ باید قدر من و اسب که کار شامی آمیم ۷۲۵ بالجمله آنها سوار
 را میا سکر ساندند ۷۲۶ اجهاسکر باغزار و اکرام او چنانچه می باید کوشید ۷۲۷

و بسیار حرمت و بجا آورد ۱۱ و بفتح بنگاله امیدوار شده ۱۱ و بنگاله فساد
 و کنیان در بنگاله بسبب فرزند گروید ۱۱ از پهنای راه بدر از ایم و از
 مهاجرت گویم ۱۱ و بی باهیات مجموعی که از بردوان کوچ کرده بود ۱۱
 تا رسیدن بعد کثوره ۱۱ که برکنار جوی بیابان گهی ۱۱ و در منزل شادان
 است ۱۱ با وجود عدم قوت و قوت بازر ۱۱ راه شمشیر و ناموده
 ۱۱ با کمال خرم و احتیاط قطع منزلها میگرد ۱۱ در بیابان جنود جان بسبب
 وی را مجال دم زود پدید آمد ۱۱ و از آن رو آب تا به عادل رسیدند ۱۱
 به اسکر نیت بر جیب یا نشود ۱۱ که سوجی از بزرگوار مینت فوجی از سپاه
 طوفان نیب ۱۱ در لوده مرشد آباد محمود دنیا و برده ۱۱ امیر با جنود
 و کنینا سپاه دل شکر بندی زده ۱۱ اسپیده و م بکرین سواد این شهر آمد
 ۱۱ جنود پیدا و پرده او در شمشیر همین گرویده ۱۱ انبیب مال که در راه
 و سستی گرویده ۱۱ او بر جوی بگت سپهر ۱۱ که گروه انجوبی از مفسدان این
 خود ۱۱ لکن با مان امید برداشتند ۱۱ نواب بهایت جنگ
 بهما زور بفاصله و و پاس ۱۱ صفوف سپاه دشمن شکافان ۱۱
 و رلده و بچسب مرشد آباد رسید ۱۱ و کنیان بدسکال از خود و صوبه بنگاله

۱۷۰۰ فی الحال ویکاجسی از فوج عم عالیجاہ و در می یابند ۱۷۰۰ بالیجہ مہاجر
 بجز نیران قیوم قسیم نموده ۱۷۰۰ دران قلم و محمد معصوم را ۱۷۰۰ انبیا
 داشت ۱۷۰۰ و برابر زاونہ بطرف ملک بنگالہ باز گردید ۱۷۰۰ در دایرہ گاہ
 مسیہ پوراوازہ آمد ہا سکر ۱۷۰۰ با فوج از مرشد بیجا طلب عالم آزارہ ۱۷۰۰
 کلان از وکنیان برق سوار نیزہ دار ۱۷۰۰ با فوج مردم فوج اورا نمادہ ۱۷۰۰
 ہول حشر و شہر پید آمدہ ۱۷۰۰ در برودان جنوں وکنیان نمودار گردید ۱۷۰۰
 محاصرہ دایرہ سپانان او چون مرکز نمودند ۱۷۰۰ اہل اردو او سبک قحط
 در افتادند ۱۷۰۰ الی ان جی گفتند و میدادند جان بیچارگان ۱۷۰۰ بنا کام
 و انتقال ہمدرا نمودہ ۱۷۰۰ پاچید در رکاب امگ کشوہ آوردہ ۱۷۰۰ میر
 کہ از نوکران عدہ در گاہ غلام الدولہ بود ۱۷۰۰ و با مہابت جنگ بد گمان
 ۱۷۰۰ درین ہنگام کہ طو خان زدو کیر چو نشان نمودہ ۱۷۰۰ پاچہ میرزا لغزش
 کابل بردہ ۱۷۰۰ با سوز و مان مستوجہ بغیوہ و قلیان گردیدہ ۱۷۰۰ او چون
 وکنیان از ہر چہار سو قصد کردند ۱۷۰۰ بانک زدو کہ ان اہلبان مرا کشید
 سن فلانیم ۱۷۰۰ باید قدر من نسبت کہ کار شہامی ایم ۱۷۰۰ البعد انہا سکر
 را ہا سکر ساندند ۱۷۰۰ ہا سکر باغزار و اکرام او چنانچہ می باید کشید ۱۷۰۰

و بسیار حرمت و بجا آورد ۱۱۷۰ ۱۱ و بیخ بنگاله امیدوار شده ۱۱۸۰ ۱۱ هنگام فرسار
 و کنیان در بنگاله بسبب فرزندن گردید ۱۱۹۰ ۱۱ از پهنای راه بدر از ایم و از
 مهاجرت جنگ بگویم ۱۲۰۰ ۱۱ و بی با هیات مجموعی که از بر روان کوچ کرده بود ۱۲۱۰
 نارسیدن بعد کثوره ۱۲۲۰ ۱۱ که برکنار جوی بیابان گریختی ۱۲۳۰ ۱۱ و در منزلی شد آنچه
 هست ۱۲۴۰ ۱۱ با وجود عدم قوت و قوت بازو ۱۲۵۰ ۱۱ راه شمشیر و انموده
 ۱۲۶۰ ۱۱ با کمال خرم و احتیاط قطع منزلها میکرد ۱۲۷۰ ۱۱ در بیابان جنود جان بسبب
 وی را مجال دم زد پدید آمد ۱۲۸۰ ۱۱ و از آن رو آب تا بعد عادل میسر شد ۱۲۹۰ ۱۱
 بها سکر نیتت بر جیب یا نمود ۱۳۰۰ ۱۱ که موجی از بحر یکبار مهبت فوجی از سپاه
 طوفان نهب ۱۳۱۰ ۱۱ در بلده مرشد آباد محمود بنیاد برده ۱۳۲۰ ۱۱ میر با جنود
 و کینها سپاه دل شکر بنیدی زده ۱۳۳۰ ۱۱ اسپیده دم بکلرین سواد این شهر آمد
 ۱۳۴۰ ۱۱ جنود بیدار برده او در شهر بھرین گردید ۱۳۵۰ ۱۱ نهب مال که در روز
 دستی گردید ۱۳۶۰ ۱۱ و در جوی جنگ سپهر ۱۳۷۰ ۱۱ کرده انجری از سفندان
 نموده ۱۳۸۰ ۱۱ لکنها بدامان امید برداشتند ۱۳۹۰ ۱۱ نواب مهابت جنگ
 با نرزد بقاصد و واپس ۱۴۰۰ ۱۱ صفوف سپاه دشمن شکانان ۱۴۱۰ ۱۱
 در بلده و پسر مرشد آباد رسید ۱۴۲۰ ۱۱ و کنیان بدسکال از خود و صورت بنگاله

شیرازند ۱۱۶۰ تا حوالی جاون عسائرها باز کشیدند ۱۱۶۱ و از نجا غنایم
 ۱۱۶۰ بدکن فرستاده جنگاله عمو نمودند ۱۱۶۰ باز همچنان باز فرستادند
 ۱۱۶۰ اگر سوار شکرالقطره زبان بیان آمد ۱۱۶۰ و مانع جانین از قتل و محال
 ۱۱۶۰ اندر و نواجی و کجوان مسکرها مسکر گردیدند ۱۱۶۰ روز بی و سی که هنوز آبر
 یکی از عید آبرگ و اند ۱۱۶۰ ابا سکر با جازر پراهم باک بیدان ۱۱۶۰ اور
 محوم بدین نمود بود ۱۱۶۰ که فوج مهابت جنگ کین کین کشوده ۱۱۶۰ از روی
 باین رسانید که آن صید بکنند بند و قید آورده ۱۱۶۰ اما بجیل که دانست جان بیرون
 بروه ۱۱۶۰ بسو جنگله برار فرار نمود ۱۱۶۰ و ازین جنگل سر جنگل مور بنج
 کشید ۱۱۶۰ و از انجا بصوب کنگ روان شد ۱۱۶۰ محمد معصوم که بر جوب علم
 مهابت جنگله بنزاد می آمد ۱۱۶۰ از روی برگز جاچور دو چار و کنیان گردید
 ۱۱۶۰ و او جواد و او پیاله شهادت نوشید ۱۱۶۰ ابا سکر ابر فوج جنگله
 در آبد ناپدید شد ۱۱۶۰ از انجا پنجم صبح کی از نشان جیشا و میثا می داد
 ۱۱۶۰ مهابت جنگ دو ما بیده کنگ مانده ۱۱۶۰ اعنان معزم بطرف شیراز
 باز پیید ۱۱۶۰ دوران ولایت محمد عبدالنبی را ۱۱۶۰ انبیابت داشت ۱۱۶۰
 هنوز سپاه و نفس را نموده بود ۱۱۶۰ اگر که کیمو با پامان نامعد و وزیر

برار ۱۱۰ و بہا سکر از طرف جنگلہا با جنو و خرارہ ۱۱۱ اسان سبیل تہذیبک
 بشکارہ درآمد ۱۱۲ و سفارن اینحال بالا بہ سبب حکم مطلع بادشاہ ۱۱۳
 عالم عالم سواران جنگجو روان در رکاب ۱۱۴ از پی ادا و ویرگی و
 نواب مہا تیجنگ رسید ۱۱۵ رکھو و بلا جی از امر عمدہ راجہ والا اقبال ساہو
 ۱۱۶ و بلا جی از جناب والا جاہ جھانپانی نیز فایز بکھاریل سنا صحبت ۱۱۷
 این برہ دو ما در ی با ہجوم بلنگان آہو سوار بیان آمد ۱۱۸ اور رکھو دیوان
 ویرا با انہم جنو پیش انگزہ ۱۱۹ اما بقلہ و دکن برساند ۱۲۰ سال دیگر
 بہا سکر با عالم عالم افواج قدیم و جدید ۱۲۱ ہم بر قرار پیشین آمدہ ۱۲۲
 یکی از سران خورا ۱۲۳ اکہ اہلی بہا و تیر علی قراول زبان زد و معروف بود
 ۱۲۴ با نامزد پیام بھو کب جلال مہا تیجنگ روان نمود ۱۲۵ جناب مہا تیجنگ
 با او گرم جو شید ۱۲۶ از بس نفس و سازج و مہو تا بود ۱۲۷ اہر دم کر
 کہ از ظاہر بکار و گی کرد ۱۲۸ زاید از انجہ مدعا بود در گرفت ۱۲۹ اہا شد ہم
 بر مہا مہا چنان سادہ و میز با جنین بر کلہ ۱۳۰ اع بودہ سیر عجیب کہ دیدن
 داشت ۱۳۱ در مجلسی مہا بٹ جنگ از وی بر پید ۱۳۲ جامر و عا مہا
 بد کینہا بچہ رنگست ۱۳۳ عرض نمود ۱۳۴ بازنگ سترخ و آل ۱۳۵ اگلن ششم

ریزان جو بفرسود ۱۱۷۰ باشد کہ ما شمار از دو بکام دل عمل عمل کنیم ۱۱۷۰
 وی از ان کل کل شکستہ بجایہ نگنجد ۱۱۷۰ او بجز این وعدہ گو تا گون کہ جو
 خون از ان می آمد ۱۱۷۰ از مہا تنجنگ و منسوبان او کشندہ ۱۱۷۰ ابکہ
 صاف صاف بان بو العجب میگفتند ۱۱۷۰ کہ اکنون انتقام ما کشیم ۱۱۷۰
 و ما شمار بعد عادل می کشیم ۱۱۷۰ از بس سادہ لوحید ہا جد را یک قلم فرسود ۱۱۷۰
 و خزندہ قاہ قاہ آمد ۱۱۷۰ القصر نواب مہا تنجنگ بعد و پیمان سو کہ پایمان
 ۱۱۷۰ ویرا مطہین و دلجمہ گردانیدہ روان نمود ۱۱۷۰ کہ ہیا سکو و ہیا کران
 ما سجو اورا آورد ۱۱۷۰ الا یک تن از سران کہ بگا ہبانی بنگاہ ماند ۱۱۷۰
 چون آن شکار قرب و او کین و فساد ۱۱۷۰ برسز نیر حیلہ آمد ۱۱۷۰
 بیکبار مدق پیمان برگردانیدہ ۱۱۷۰ اورا با علی قراول و دیگر گسان کہ اندہ
 ۱۱۷۰ بصومرا عدم و ستاد ۱۱۷۰ ماہ سیم سال نزار ضد و پنجاہ و ہفتم بود ۱۱۷۰
 کہ این لطیف از ہنہا خانہ عدم بوجود آمد ۱۱۷۰ بعد چند ماہ مصطفی خان آسکے ۱۱۷۰
 کہ از چاہو عاران بزرگ مہا تنجنگ بود ۱۱۷۰ دو آزدہ ہزار سوار یکدل فریق و
 او بودہ اند ۱۱۷۰ بسبب ازو کہ بی چیز نبود طہل خلان و عناد زو ۱۱۷۰ او بتا
 اینکہ اول صوبہ بہار گیر و بجنس آمد ۱۱۷۰ چون در بلدہ پسندیدہ پشتمہ رسید ۱۱۷۰

با هیبت جنگ طرح محاربه و جدال انگنده ۱۱۷۰ بجمله اول سلک جمعیت جمل افواج
 وی از هم کبسلانید ۱۱۷۰ هیبت جنگ از بس پر حکم ری دل از جان کنده ۱۱۷۰ با جمعیت
 نزدیک دو صد کس از سوار و پیادگان ۱۱۷۰ که حوالی و پای هیبت قائم نموده بودند
 حمل آورده ۱۱۷۰ و چندان کوشید که رو فوجها اعدا گردانیده ۱۱۷۰ از زمین در میان
 و از خلک و ملک آفرینها شنید ۱۱۷۰ خان سوادیه در مقابل ۱۱۷۰ مو جلیبار است
 کرد ۱۱۷۰ و چند روز با توپها جنگ و جمل نموده بجنگ صف زد ۱۱۷۰ از تفنگی ۱۱۷۰
 بیک چشم ناباک او رسیده از کار برد ۱۱۷۰ تا کام ازین چشم پنجم ۱۱۷۰ دیگر او اطاقت
 جنگ نماند ۱۱۷۰ و از عرصه جنگ پس پنجم زده ۱۱۷۰ بجانب بلده جلیله نبارس رفت
 ۱۱۷۰ و پس از چند ماه با فوج گران تازه نوز ۱۱۷۰ بمیدان رزم نواب میت جنگ
 بهادر باز آمد ۱۱۷۰ و کيفر کفران و جزا اعمال کشید ۱۱۷۰ و هم درین سال که بود و کس
 در آمد ۱۱۷۰ او حکم کشادان بباره بانمود ۱۱۷۰ پس از گرفتن آنحصار ۱۱۷۰ کس
 عثمان بک بشماره در آمد ۱۱۷۰ از راه نامتعارف جبال و بیابانها ۱۱۷۰ از او با
 در جانب سو بهار کشید ۱۱۷۰ و از نزدیک معلوم کرد که سر بر آورد ۱۱۷۰ و بر آن
 والا گیاره ماهه دره نموده ۱۱۷۰ و همه کس از طایفه سنی که مانند آهوان حرم ۱۱۷۰
 خون اینها هم بکلم دین کو حرم بود ۱۱۷۰ با و تا سببی از هم گرانیده ۱۱۷۰ و نواب جنگ

روی بدفع او آورد ۱۱۷۰ اگر کوه نعل بازگون زده از اقطاع گیا بجانب سنه سهرام
 کو چید ۱۱۷۱ چون آن آهینین دل بقصه جانفرا داد و ذکر رسید ۱۱۷۲ احمد خان صاحب
 که احدا و پاپون او ۱۱۷۳ اگر حسب و نسب عظمی حصار گردید ۱۱۷۴ او ز روی
 که در سیاط او بود قد آن نفس و ناموس بنمود ۱۱۷۵ اگر کوه اران حدود اقدم فریب
 پیش نهاده ۱۱۷۶ کوچ کوچ نزدیک کوه مکره کوه رفت ۱۱۷۷ چنانکه یقین گردید
 که روی سر جنگ نداد ۱۱۷۸ اما از آنجا بکیارگی عنان بارگی عزم کرد ۱۱۷۹ او بدو
 کوچ نزدیک محب پور مانند بلا ناگهان رسید ۱۱۸۰ مهاجرت جنگ را زمان نزول او
 بدیره گاه ۱۱۸۱ که هنوز با فوجها سواره بود دریافت ۱۱۸۲ محیط جنگی عظیم
 ۱۱۸۳ او را ملاحظه کرد و در آرد ۱۱۸۴ نیز تفنگی ۱۱۸۵ ناگاه از کوه پور شمال میرود ۱۱۸۶
 روی اران صدمه اندک زمان بیگانه از پیشش میشود ۱۱۸۷ علاج جنگ را طرح داده
 دو کرده پس منزل نمود ۱۱۸۸ نواب معزی الله ایما از اسناد وسیل رسیدند
 ۱۱۸۹ و بصلاح را نیز عزم نیز نمود ۱۱۹۰ بکناره کناره سون روانه گردید
 ۱۱۹۱ او و کنینها از اطراف و جوانب موبک او پیوسته می آمدند ۱۱۹۲ او طالبو یافت
 ناگاه زود بر دم می نمودند ۱۱۹۳ او در آن قصه و بجز رسید ۱۱۹۴ فی الحال که
 محاصره را کرده ۱۱۹۵ جنود قصر و بیداد بگل زمین قصه بهار آورد ۱۱۹۶ او بهار

آبادانی آن بجز آن مبدل نمود ۱۱۰۰ مهاجرت جنگ جانب بنگال مسازل میباشند ۱۱۰۰
 چون با فوج فیروز مسیح بپدر با پسر و وصول نمود ۱۱۰۰ ارکوبو تیر نمایان گشت ۱۱۰۰
 با دادان رفزدوم نواب مهاجرت جنگ والا پایگاه اران جایگاه کوه چیده ۱۱۰۰ از نال
 رهوه خمیر زو ۱۱۰۰ او ایچادر برده عزیزین شب ۱۱۰۰ ایهوس آنکه شخون بزود ۱۱۰۰
 با جنود انبوه تا بنگاه رکوب فرمود ۱۱۰۰ اما افواج ویرا بر جاده خرم و همسایه قید ۱۱۰۰
 و این رفتنها او بجا نرسید ۱۱۰۰ بالجه چون مهاجرت جنگ بسواد کهل گانور رسید ۱۱۰۰ ارکوب
 بجناب استعجال چند کوچ کرد ۱۱۰۰ او بیک ناگاه چون مرگ بجای نگر و تو آن رسید
 ۱۱۰۰ آتش بجنگ و آبادی آن حوزو ۱۱۰۰ چون زمان شب میان جان بجای
 آنجا درآمد ۱۱۰۰ بطرف کریش کوز منزل گزید ۱۱۰۰ سنهاست جنگ ابن اگر حاج احمد
 ۱۱۰۰ اگر بدامد مهاجرت جنگ غرت اندوز بوده ۱۱۰۰ از کمان بکبری مستحسن گردید ۱۱۰۰
 از حال شهریان بپاره آه چه می پرست ۱۱۰۰ چون آنهر جلدی بدکنیان جلا و نشان
 بودند ۱۱۰۰ با اهل و عیال باین بلده قیام داشتند ۱۱۰۰ از عاجر بهایم چید
 که چه کار کنند ۱۱۰۰ اهل حشر و شریک پیدا ۱۱۰۰ فریاد مهاجرت جنگ کجالی از کجا
 بلند بود ۱۱۰۰ صبح موکب رکوبی آتش نهاد ۱۱۰۰ از آب بیاگیر تی عبود کرده ۱۱۰۰
 و انبوهی از و کنیان فساد طلب شهر درآمد ۱۱۰۰ از محلهای ۱۱۰۰ مانند بالو چرا

زده بودند ۱۱ که همدا آمد مهاجرت بگرام مقام ۱۱۰۱۱ گنبد نیلی پسر محمد ۱۱
 چه بیان کنم که این جز جگوه نه بوده ۱۱۰۱۱ باشد مجال شهران نسیمی بود روح افرا ۱۱
 و نسبت با و کنیان بدرون سمو جانگزامه ۱۱۰۱۱ الحاصل کنیان مجهول که در محلات
 بین بودند ۱۱۰۱۱ از هر جا که این بانگ بشنید داد گریز می نمودند ۱۱۰۱۱ او مهاجرت
 بصوابه ید عقل والا کاروان ۱۱۰۱۱ از حد این بلده تا به کوان کوه که بنا مر حلیا افکنند
 ۱۱۰۱۱ که رسد از اعدا سلامت رسد ۱۱۰۱۱ در اطراف شهر عا بناه ۱۱۰۱۱ اسود حلیا
 کرد ۱۱۰۱۱ و بمصالح جنگ و مروان کام جو استحکام داد ۱۱۰۱۱ و خود او در اما
 هم کج منزل گزید ۱۱۰۱۱ و کنیان انسو به گریه تی نزول نمودند ۱۱۰۱۱ او گاه بگاه
 فوجی از دیو زادان قرا از آب عبور کرده ۱۱۰۱۱ راه بردند و آید می شورانید ۱۱
 هر گاه سپاه بنگاله سپاه محاربه و جدال از آب عبور نمود ۱۱۰۱۱ و کنیان بد چهره
 ۱۱۰۱۱ ابی جنگ پشت می کردند ۱۱۰۱۱ و چون مراکت بنگاله عثمان تاب شد ۱۱۰۱۱ آنها
 نیز از پی بر گشتند ۱۱۰۱۱ جنگی که کار یکدیگر کرد و با هم بوقوع نمی آمد ۱۱۰۱۱ چند ماه همین
 بمیان افواج و کن و سپاه بنگاله بود ۱۱۰۱۱ اگر از قوت طالع مهاجرت ۱۱۰۱۱ کس غنیمت
 بیمار جد و افتاد ۱۱۰۱۱ از بس متالمان علت آبله ۱۱۰۱۱ از زمین و ایره گاه و کنیا نقطه
 در مقابل آسمان گردید ۱۱۰۱۱ جامعه کثیری از آنها بس از زندگی سپیدند ۱۱۰۱۱ او هم مقارن
 انحال

ششبی از بهار ۱۱۰۰ چندان زمره منبیهان بمهاجرت جنگ باز نمودند ۱۱۰۰ که درین از اعدا
 بد اطلاع زیاده از پنجه از سواران ۱۱۰۰ مشب شراب و شواهد ۱۱۰۰ امپها متلع خرم و آگاهی
 کرده اند ۱۱۰۰ ابراحمال خراب آن سپاه ۱۱۰۰ دیده میساکر به خون ناید ۱۱۰۰ اولب
 جام از خنده بکیر گرنی آید ۱۱۰۰ اگر فوجی بد انصوب کسبیل گردد و نزدیک بصواب نماید
 ۱۱۰۰ دوست محو که مانند الف بکیر زبان زد علیان بود ۱۱۰۰ همچو دال خم گردید زمین
 از بک سید ۱۱۰۰ که از اسناد و محاصره این دو نان سپه ۱۱۰۰ یکتلم طاق و طاق
 شده ۱۱۰۰ خود و ایر از ماد عا ۱۱۰۰ اهر جربا و ابا و مشب هجوم آن سپاه کولان بریم
 ۱۱۰۰ امپها جنگ بکلم شیوه کار آگاهی ۱۱۰۰ اسبد پاک کاظم علی ۱۱۰۰ از بر رفاقت و ایما
 نمود ۱۱۰۰ ابا انکه همراه این دو و شیر قله قو پنجه ۱۱۰۰ جمعیت زاید بر صد سوار نمود ۱۱۰۰
 آن جمله مستان مجور از شین گام بروز سپاه بنشانند ۱۱۰۰ قریب بانصد کس و بطلام
 از زنان زندگانی آزاد نمودند ۱۱۰۰ او صد و صد بکیر قید و او سرور آوروند ۱۱۰۰
 و چون بیعتلان عا شماره ۱۱۰۰ این و ستر و آپر کار ۱۱۰۰ از جانب بهادران افواج
 ساینه کردند ۱۱۰۰ ده کرده باز پیشتر بگناه گزینند ۱۱۰۰ امپها جنگ سپا پر فرزند
 ۱۱۰۰ خود بر انصوب پاب کاب غم نهاد ۱۱۰۰ او بانذک مقدر تلاش ۱۱۰۰ از رجا
 گزیننده بنگاه و فرود آمد ۱۱۰۰ اگر کهور از پنجا مشتم گشته ۱۱۰۰ انبا کامی و نانو

بار سفر بوطن کشاد ۱۱۷۰ و بعد ازین میچکاپی مکر قصد نیست ۱۱۷۰ اگر میر حبیب و جانو ولد
 رکھو باور یہ بودہ ۱۱۷۰ جاکہ ہنگامہ و کرم داشتند ۱۱۷۰ سید محمد جعفر خان ۱۱۷۰
 بہم دہم جانو میر حبیب نامور شد ۱۱۷۰ او اور با جو و اعدا و رسید پور جنگ رواد ۱۱۷۰
 و علم فرید و سیدان حرب و جہا و بلند گردانید ۱۱۷۰ اما چون کوکک ہر روز با عدا رسیدہ
 ۱۱۷۰ اعمان غزم بظرف مرشد آبا و باز پیچید ۱۱۷۰ و با عطا را اللہ خان و اما و جا احمد
 بکوکک او نامزد بودہ ۱۱۷۰ بکدو و چکلہ بردوان باز خوردہ ۱۱۷۰ آبا و مرافقت فرمود
 ۱۱۷۰ و کنیان نیز بدینال او در کوا بردوان برسیدند ۱۱۷۰ او را واسط ماہ ریم ان
 ۱۱۷۰ سال برابر و صد و شصت ۱۱۷۰ محیط جنگی عظیم ۱۱۷۰ در ملاحظہ گیر و وار آمدہ ۱۱۷۰
 و کنیان بخلاف قاعدہ سپاہ دکن ۱۱۷۰ ایا قرار بنا بغیر شدہ ۱۱۷۰ دست مردا
 بکشادند ۱۱۷۰ ابران شمشیر زونہا ۱۱۷۰ نادمان رخم واہ واہ گو بودہ ۱۱۷۰ از انجا کہ
 جلوہ نسیم پرورد نہ برز بارو باشد ۱۱۷۰ عاقبت حال بنا کا منہزم گردیدند ۱۱۷۰ افواج
 منصورہ تقاضا نمودہ ۱۱۷۰ و کنیان بدجو ہر افواج فوج از پا در آوردہ ۱۱۷۰ ازین نوید
 سہا جنگ و دکانہ سپاس حق یگانہ ادا نمودہ ۱۱۷۰ چون از شمشیر بدجو ہر کھانہ ۱۱۷۰
 از ششہ و سبدم داشتہ ۱۱۷۰ درین ولا کہ ولایت بنگالہ از وجود پدید و کنیان
 پشورہ پاک بودہ ۱۱۷۰ اقلیم بر تو کری آن بداصل کشیدہ ۱۱۷۰ او بدربیشک کہ وطن

آن پیدا و جو بود بر رفت ۱۱۰ او و کیلی بجانب نواب مهیبت جنگ روان کرد ۱۱۰
 که از مجموع پریشنگم ۱۱۰ او با کوب سیاه خود بر شب جنگ ۱۱۰ اگر من قدر
 لب تا گرم نماید ۱۱۰ غلام نوایم ۱۱۰ والا جانب جانو و جناب میر حسین که آرزوی طلبند
 میروم ۱۱۰ اگر آو میان از کسب و جو و معاش چاره ندارد ۱۱۰ بیت جنگ اندیشه
 که آن جاهل فساد طلب ۱۱۰ اگر با این همه جمعیت حسا که دارد ۱۱۰ علم فتنه بر او فرزند
 بسخت بر طوالت بشود ۱۱۰ و صلاح در این دید که ویرانگر کرد ۱۱۰ و با ساسم ان بر ایام
 فرماید ۱۱۰ بنابرین امر طلبی بنام مغزی اشد تم جنود ۱۱۰ آن سفید پند رسید ۱۱۰
 و نقش یک مکرانه زد ۱۱۰ یعنی پیام داد که از جناب جهان باب مطین بنام ۱۱۰ اول
 جگر پایی بوس تو اند کرد ۱۱۰ اگر اول رفقا من مجله کار یون عا و آید ۱۱۰ چون مقصود
 دل مهبت جنگ باز و ادن و بود قبول نمود ۱۱۰ بلکه منع پیمان خود کرد ۱۱۰ که روز
 ادن و در دربار نیاید ۱۱۰ با جمله عدلمان بر کوب شمشیر آب ۱۱۰ بمرحی قرآ و او
 پیش از و بر سیده ۱۱۰ با قاف و اعدام مهبت جنگ اقدام کردند ۱۱۰ اما کردی شنا
 با ایشان دید ۱۱۰ از یغان میناک چا با و او زد ۱۱۰ من بعد شمشیر فساد جو ۱۱۰ در آن
 زینا اساس کو اساطیر بند نمود ۱۱۰ احاطه را بقوت که نصیب من ۱۱۰ ابصار عدم ۱۱۰
 میروم ۱۱۰ که این تنبیه جانگاه ۱۱۰ ابرجد این حال مهبت جنگ و حاکم از مهبت جو عمل فرید ۱۱۰

۱۱۰

و این تیر طار را بر انجا که اکثر دوازده گام شست بود و آن عقد شمشیر کجا من و آن توابع
 بد نهاد آن اول بر قرین و آن نهیب مال که در صورت دست می کرد و در آن ایام روز بخورد که چون
 از آن دور در فل می رود و نیاید که در کوه نبوده که مانند مردم ناله و غریه و ناله و آن در دنیا چقدر
 با میکساران بیسپند که اگر کسی در کوه میزد که با یکس که در آن دیگر با او فروش
 در طلب نیاز که اگر پر زور تر از آن که بود او که آن شهود درین و او جانگاه چهره ستاره
 و آنهارا با عساکر کینه بود که از مرشد آباد و بنا و زود برار که اگر سکه و طلا شمشیر
 که چشم امید بر راه گرد مویک او در نزد آن که ازین تیر تر که با باله چون از فتنه شمشیر
 جزا در نگاه آمد که از ما در یگان بر شتر لقیان پوست و آنهارا جنگ چون جانگیر با
 یا آوردند و او را گل گریبان شکیب خاک فرمود و از مهم مرصیب و جان که در آن ایام
 فساد اگر نگاه بود و آن با سیزده هزار سواران تقدم بود و آنجا در این دشمن خود
 نمودند و او را از اطراف جوانب مویک او پیوسته آمدند و آنجا فتنه پیدا و چو آن که
 سوار آمد بود و آن قریب بسوا که نسوس بیچاره و او را و آن محیط جنگی عظیم و آن
 ظاهر گیر و در آمد که آنهارا بر زره مرص در عین طرفان جنگ و آنبار و او که از طرف
 بود و فتنه و او را یاد تاریخ با موالی و حساب بکشند و آن در مورد این درستان
 با و پند و او بدیده الشفا نگاه نمود و آن مقدم بقدیم همان متوجه پیش و آن ایام

فرزند بی پروا جهاد آورید ۱۱۰۰ نخستین کوله آمین توپی صاعقه ۱۱۰۰ او و فقره
 خیر مستقیم طمخ سرور را و اصل خاک کرده ۱۱۰۰ در عساکر عدو بر این سردار ۱۱۰۰
 او را اول شمشیر بکوب کرده ۱۱۰۰ او نیز یاده سر از پوچ پاکم نداشته ۱۱۰۰ او چون
 کار سیکار جوان جنگ صف کشیده ۱۱۰۰ شمشیر دون ۱۱۰۰ با سر و زده مراد
 شمشیر چون ۱۱۰۰ اگر شمشیر زاده آن بی اوب بود بریده آمدند ۱۱۰۰ اقسیمی
مَنْ جَعَلَ بِلَا كَهْمٍ اِحْتِیَارًا ۱۱۰۰ امها جنگ سپاه فرزند جنگ
 ۱۱۰۰ سلطان عرف بفرز مرشد آباد باز پیچیده ۱۱۰۰ عالیجاه سیف خان که از جناب
 سلطانه ۱۱۰۰ با ایالت مورینه از اعمال بگال ۱۱۰۰ او بلند پایه بوده ۱۱۰۰ او چون درین
 زمان از بجان انظار نموده ۱۱۰۰ او بصورت جنگسور میانه تا آخر نبرد ۱۱۰۰ اگر بعضی
 آن فکر قائم کند ۱۱۰۰ او بر همان سیف خان ۱۱۰۰ اگر چند بجای در قیام داشت ۱۱۰۰
 حدود نازده مها با او در جزیره دیده ۱۱۰۰ او با قدم اطاعت و با انقیاد است
 ۱۱۰۰ او بعد از چند مها جنگ او را گیرانده ۱۱۰۰ او حال جمع آورده و او را از
 ۱۱۰۰ او دو دفعه دیگر از بگال جنو و بصوب او رسیه برده ۱۱۰۰ او بجز قهر و کینه
 بحدود کن برانده ۱۱۰۰ او لیکن و کینان بنهاد او را بر بعد عمو او بصوب بگال
 ۱۱۰۰ او باز جنگ تصرف می آورد ۱۱۰۰ او با ایالت چون بر سبب نایب و قوا مها جنگ ۱۱۰۰

ناتوانی پریما نور آورد ۱۱۷۰ ضعف حال کهنه سالی ۱۱۷۰ که سایه دیوار تن
 آسانی ابد و عالم جان نبرد ۱۱۷۰ مانع رزم آمده اوز باو کسبان صلح باکراه
 ۱۱۷۰ بران صلح چند سال برآمده ملک بنگال فال آبادانی زو ۱۱۷۰ که مهاجرت
 باستقا ۱۱۷۰ بلج موج عدم فرورفت ۱۱۷۰ اسه زبال و فاشش بداران
 بیاد ۱۱۷۰ هزار و صد و شصت از نو نه زیاد ۱۱۷۰ ذکر صوبه و کارنواب
منصور الملک سراج الدوله فتح کلکتہ و پورینہ و کشته شدن
وی بدست سید جعفر محمد خان صبیہ زاوہ کلان وی سراج الدوله
 سقله مزاج را که ولید بود ۱۱۷۰ انوبت کامرانیا بنگالہ رسید ۱۱۷۰ و جوانی بود
 خود را بر ترم ۱۱۷۰ و دیوانہ نشیمان قباحت نامم ۱۱۷۰ امتد خود کینه جو ۱۱۷۰
 و برود و رشت کوی ۱۱۷۰ البسا کارا سوچ زوال دولت انوسر زو ۱۱۷۰ او مومن
 نویسنده را یکبار باوج ایوان غزو جاہ برده ۱۱۷۰ از زمام جزو و کل مہمات کف
 صلاح و پرده ۱۱۷۰ مادہ سد را بمرکت آورد ۱۱۷۰ و آن تنگ شراب بنگاہ
 دنیا ۱۱۷۰ بارو و جبہ سیاہ ترازنگ سو ۱۱۷۰ مجد و بنا مراسم فرعون شدہ ۱۱۷۰
 بحر خود و سراج الدوله ۱۱۷۰ اسباب بلا ترتیب داو ۱۱۷۰ امانا چنان دیوانہ ترا
 اینچنین دیوانہ و کار بود ۱۱۷۰ انقصہ سراج الدوله ہم در اول صوبہ دار ۱۱۷۰

بسیاری از انگریزان کلکتہ تکبیده ۱۱۷۰ اججان جهان سپاہ کینه جو در کلکتہ آورد
 ۱۱۷۰ و کلید چو قهر از کشت ده ۱۱۷۰ و فرمان سب و تاراج عام داده ۱۱۷۰
 اقبال وی دست نالی باو بار کرد ۱۱۷۰ و راجه در یک نام از جماعه انگریز ۱۱۷۰ اگر او
 دوران هنگام رئیس کلکتہ بود ۱۱۷۰ البسی سفین و پیر و چهار جا بیرون برد
 نواب سراج الدوله از انجا کامروا برگردید ۱۱۷۰ و در ماه اولین از نزار و ^{مفتاد}
 ۱۱۷۰ اگر آن باطل کرده خود نیز درین سال ۱۱۷۰ سرود سر بیعتی کرد ۱۱۷۰
 و از فقره فقره هر یومی شود ۱۱۷۰ بصوب قطع پورینه بخشش درآمد ۱۱۷۰
 شوکتی اقدام جنگ و جدل نمود ۱۱۷۰ پروانه دار سراج الدوله جو بیان بر
 سواکب اوزر مے او اندازه باز کوشید ۱۱۷۰ مع جان چه مردانه و او شوکت
 جنگ ۱۱۷۰ او در نواب شوکتی هست ۱۱۷۰ او بچا پند پس از و قیام داشت
 ۱۱۷۰ این در فقره پاکیزه حبسته ۱۱۷۰ اسم مبارک باد دوران حسین تعلیم
 آندہ بود ۱۱۷۰ رقعہ تهنیت فتح پور نیپہ کہ از و فقره آن چهار
 چهار تارخ مستخرج می شود الحمد للہ کہ ہم امید او کیا محفل اقبال
 از انق مراد مید ۱۱۷۰ و بیو بسم این ساط و کما مذو بیان جنگ آگاه کلکتہ
 شگفتانید ۱۱۷۰ اججان نقد کام داخل حیدان حاصل نموده کہ میزان قیاس سب

۱۱۷۰ و ضرایح زمانه زان نشاط بجدی مدواوه که یوم گنجیده ای یعنی فتح پور منیه
 با طراد جنود ایزد معبود ۱۱۷۰ او کیا سوک دولت را بکام دل رو نمود ۱۱۷۰
 حق و ارباب قیوم آن والا جناب را بزنگی جاودا نماید گر فاماد ۱۱۷۰ و بعد از
 و جلال و درو که زاید از و بود همایانید رساناوه ۱۱۷۰ عدد سال حصول این عظیم
 از بی از ناوه همه فقر گمان افزا پیدا ۱۱۷۰ هم از منقوط و هم از نامنقوط دو فقره
 مستفاد پیدا ۱۱۷۰ چون را جرد یک نیز از کلک بیان او انموده آمد ۱۱۷۰
 با بمر و سفیدین از کلکته بدروزه ۱۱۷۰ مسارا و کن بصر و اعداد و بر سر
 و بر سر نزار کلکته آندند ۱۱۷۰ عامل سراج الدوله جز گزیران محل گزیرند ۱۱۷۰
 سراج الدوله افواج بجانب کلکته برو ۱۱۷۰ و بطور اول باز بمصروفاتش قیام نمود
 ۱۱۷۰ و آن شیخون زده ۱۱۷۰ بان بیانند که سهم و بکفایت انجامد ۱۱۷۰
 کسی از جنود او بقدم مدافع از نفاق پیش ناید ۱۱۷۰ مگر تا بکنند با اندک مرد
 که هم ارجی و بودند ۱۱۷۰ مردانه حکما کرده آنها را از گردانیدند ۱۱۷۰ سراج الدوله
 صلاح در جدال اعدا نادیده صلح گونه نمود ۱۱۷۰ و غرض از آن بهره مرشدان بود
 ۱۱۷۰ در این ولا نسبت بحال زنده اهل دوران ۱۱۷۰ استیو محمد حقیق خان ۱۱۷۰
 در مقام عداوت شد ۱۱۷۰ و گفت که ازین ملک بروان برو ۱۱۷۰ و او بنهار

بعد اسکان گرویده ۱۱۷۰ در بر آمدن ازین گلزمین نشین ۱۱۷۰ بصوابید عقل
 والا امروز فردای کرو ۱۱۷۰ اگر افواج اگر ز تابستانی زنده ۱۱۷۰ مستقر بشوند
 ۱۱۷۰ دسراج الدوله لا علاج توجه بکنگ و جدل آنها نمود ۱۱۷۰ او با خان سوار
 بچاپوسی درآمده ۱۱۷۰ اکس بطایرش بفرستاد ۱۱۷۰ خان مغزی الیه بجواب
 بفرمود ۱۱۷۰ که دیگر مرادلی نوکری بکفلم نمانده ۱۱۷۰ نمی شود که باز بجوای اسلام
 جناب والا بروم ۱۱۷۰ لیکن درین ایام چون اعدا باطل شروه بشکار طراز
 فسادند ۱۱۷۰ و نواب عالیجناب آهنگ وضع آنها بنفیس و ازنده ۱۱۷۰
 من که ریش بر تن بی این دوده سفید نموده ام ۱۱۷۰ اگر کم ملازمت جنود
 والا گیرم ۱۱۷۰ پوزیبا با افتاده بر نام می کروم ۱۱۷۰ لا علاج صلاح وقت
 عدان دانم ۱۱۷۰ که در کوچ مقام سپاه اسلام پناه پس پیش ششم ۱۱۷۰ او رسید ان
 جنگ و آذربایق مد پیش از هم کس ۱۱۷۰ یعنی تادم مرون بر اجم ۱۱۷۰ با جمل
 بدو کوچ پناه در طلری پسیده ۱۱۷۰ بمقابل انبزارانجا که پناه اعدا وی بود
 ۱۱۷۰ میردن و موین لالی ازجا صغیده قدم پیش نهادند ۱۱۷۰ میردن کو رسید
 که از جنبشها مانده اند موین لالی با چند مشیر نهاده ۱۱۷۰ بدل مو قدم قدم
 ۱۱۷۰ تا نزد یک انبزار اسلام رسیده ۱۱۷۰ بان رساند که جماعه اگر ز پانان گریز پاید ۱۱۷۰

که فلک جمله باز و دیگر از پرده بیرون آورد ۱۱۰۰ که اثنی عشرت تفصیل این است
 که بنید ۱۱۰۰ که از بقتل آمدن سید مدنی والا قندهار اسیراج الدوله با گریه
 بهالی سبی بر سر زده ۱۱۰۰ از زو خان سوادیه که وی ازین جنگ گاه یک سو بود ۱۱۰۰
 با صد عا جز نا چایی کسان فرستاد ۱۱۰۰ که وقت و غایب عدده هست ۱۱۰۰
 پانچویں محله برود دارد ۱۱۰۰ که بفرستاد که امروز بساط حرب و بیجا با بی چسید
 ۱۱۰۰ و همه شب بجا خود تا غایم باید بود ۱۱۰۰ فردا کفایت مهم اعدا باطل شود
 غایم ۱۱۰۰ و دیگر که که حوالی و بود اند نیز ازین معنی در آمدند ۱۱۰۰ که موین
 تلاشن به گام می کند ۱۱۰۰ زود تر امر بشود ۱۱۰۰ که امروز جدول و شرح بر طرف
 کرده ۱۱۰۰ و با این درستان بفرود آمدند باید ۱۱۰۰ که کوی دل پاداد در
 بر زنده ام با چای ۱۱۰۰ کسان بطلبید موین لال پیایی فرستاد ۱۱۰۰ و بیچاره
 بر چند فریاد کرد ۱۱۰۰ که این در صلاح دولتست ۱۱۰۰ که همیشه وجه بکوش عزاجابت
 رسید ۱۱۰۰ با جمله رو کردان موین لال از حربگاه بهان بود ۱۱۰۰ و فوج حرم
 پشت دادنها همه بنود بهان ۱۱۰۰ چنانچه از آن مواکب کو اکب عدو سراج الدوله
 معدود بر کاب او ماند ۱۱۰۰ دم شام حسین روز سیاه پیش آمد ۱۱۰۰
 دیگر از کج پلاسیها افلاک بهر مجال ماندن بیلا ندره ۱۱۰۰ اعنان غزم طرف

که در این روز
 بیست و نه
 روز است

محمدی الیم چون برق و باو طرد و سبک رسیده ۱۱۷۰ آن بیطلام را دستگیر
 بنمودند ۱۱۷۱ و قجیلًا بر شد آباد بکوچا بنید ۱۱۷۰ اسید محمد جعفر خان ۱۱۷۰
 آن بدینا در القتل رسانده ۱۱۷۰ پای ولیری پسند حکومت صورت جنگال
 بنیاد ۱۱۷۰ امی دل ویری که خون ناحق صاحبزاده بیگناه ۱۱۷۰ ایمن
 عطار الدوله شهید چه گلها شگفتانیده ۱۱۷۰ آن باوه که حیدر جنگ و دینم
 بکشید ۱۱۷۰ همان باوه میت جنگ و دینم بکشید ۱۱۷۰ این جعفر خان
 ۱۱۷۰ انچه از دست بیداد سها جنگ باطل شپوه دیده بود ۱۱۷۰ اصیبه زاده
 دوی از جعفر خان دیده ۱۱۷۰ اوستان آب برون این ماجرا آمینید ۱۱۷۰
 و گلها از زمین گلزار عربت چسبید ۱۱۷۰ الحی مدد الحاکم الفیاض ۱۱۷۰
 عربت از باب بصره ۱۱۷۰ یعنی این نامر با ابا جار و ابنه طراز جاودانه یافت ۱۱۷۰

